

پرسش از نخستین واجب

جواد آسه

خداوند، در قرآن می فرماید: ﴿وما خلقت الجنّ و الإنس إلاّ ليعبدون﴾ (سوره ذاریات، آیه ۵۶). یعنی، «من جنیان و آدمیان را نیافریدم، مگر آن که مرا بپرستند». در این آیه، خداوند هدف از خلقت جنیان و آدمیان را پرستش دانسته است. ممکن است این پرسش در ذهن شما ایجاد گردد، خداوند که خالق ماست احتیاجی به پرستش ما ندارد، پس چرا هدف از خلقت ما را پرستش خود دانسته است؟ برای پاسخ به این پرسش، نماز را - که یکی از مصادیق پرستش خداوند و نیز از با فضیلت ترین عبادت ها پس از شناخت خداوند است -، در نظر می آوریم. به نظر شما، خواندن نماز برای ما چه سودی خواهد داشت؟ قرآن به این پرسش، پاسخ داده است. خداوند می فرماید: ﴿وأقم الصلاة إن الصلاة تنهى عن الفحشاء و المنکر﴾ (سوره عنکبوت، آیه ۴۵). یعنی، «نماز به پای دار، که همانا نماز (انسان را) از زشتی ها و گناه باز می دارد».

پس، خداوند ما را آفرید تا او را بپرستیم. یکی از عبادت هایی که خداوند ما را به آن فرمان داده، نماز است. نماز، سبب تقویت عقل و کارایی هرچه بیش تر آن می شود. از این رو باید تمام توان خود را به کار گیریم، تا نماز را با بهترین کیفیت به جا آوریم. در سخنان پیامبر اعظم (ص) و ائمه (ع)، برای بهره مندی از برکات و آثار نماز، شرایطی بیان شده که برخی از آن ها عبارتند از: ۱. خواندن نماز در اول وقت؛ ۲. به جا آوردن آن با حضور قلب؛ ۳. به جماعت خواندن؛ ۴. در مسجد به جا آوردن، به ویژه نماز صبح را.

پس بیاییم، تا آن جا که در توان ماست، نماز را با آداب آن به جا آوریم، تا از برکات حیات بخش آن برخوردار شویم. و از جمله مؤمنانی باشیم که قرآن، خشوع در نماز

﴿الذین هم فی صلاتهم خاشعون﴾ (سوره مؤمنون، آیه ۲)، و مواظبت بر نماز را ﴿والذین

هم علی صلواتهم یحافظون﴾ (سوره مؤمنون، آیه ۹)، و توجه دائمی به نماز

را؛ ﴿الذین هم علی صلاتهم دائمون﴾ (سوره معارج، آیه ۲۳)، از

اوصاف آنان برشمرده است. و مشمول آیه

﴿فویل للمصلین * الذین هم عن صلاتهم ساهون﴾ (سوره

ماعون، آیه ۴ و ۵). نگرندیم که در آن، خداوند غافلان از نماز

را، سخت نکوهش کرده است.